

Söyleyin Hangisi Daha Kötü

Hüseyin Avni Hoca Efendi'nin Mustafa Öztürk'e reddiye olarak kaleme aldığı bir diğer yazı olan "Söyleyin, Hangisi Daha Kötü yahut En Kötü" isimli makalesidir.

Hüseyin Avni Hoca Efendiden Mustafa Öztürk'e Reddiye

Söyleyin, Hangisi Daha Kötü yahut En Kötü?

Besmele, hamd ve salat u selamdan sonra.

Allah aşkına söyleyin. Şunlardan hangisi daha kötü? *Din manyağı* mı, *din salağı* mı, *dinsizlik manyağı* mı yahut *din hâini* mi? Tamam, hepsi kötü de.. Hangisi *daha kötü* yahut *en kötü*?

Mustafa Öztürk isimli vatandaş (15.11.2018) tarihinde, bir gazetedeki köşesinde **Cennet ayetleriyle alay etmek mi?** başlıklı bir yazı kaleme almıştır. Onda yer alan ve her yanıyla karalama olan bu ifadelerinde, bir takım kimseler için *din manyağı* yakıştırmaları yapmıştır. Bu herzesi için de kendisi gibi bir *din cahili* olan **Atasoy Müftüoğlu** namındaki başka bir vatandaşını kaynak göstermiştir. **Mustafa Bey** ve kendisinden naklettiği vatandaş, birileri için *din manyağı* vasıflamasını yapabildiklerine göre, böyle bir ifade hiç değilse kendine ve **Atasoy Bey'e** göre hakaret sayılmaz. O halde siz de onlara kendi anlayışınızca rahatlıkla *din manyağı* diyebilirsiniz. Her ne kadar *din manyağı* olmanın yanında *din cahili de olan* bu *oğlana* ayrıca mesela *din salağı* veya *din tüccarı* yahut da *dinsizlik manyağı* hatta *din haini* -kendisinin bu vasıfları başkaları için kullandığını görmediğinizden- diyemeyecek iseniz de.. Neme lazım, olur ki bunları hakaret sayıp sırtını dayadığı mercilere vararak size dava açar. O yüzden, kelimenin tam manasıyla *din ve muaşeret cahili* olan bu *oğlana* -diyecekseniz- sadece *din manyağı* demekle iktifa edin, ayrıca *din salağı* veya *din tüccarı* yahut da *dinsizlik manyağı*, hatta *din haini* demeye sakın yeltenmeyin. Benden söylemesi. İkaz etmedi demeyin.

Mustafa Bey'in, bu ve diğer bir yazısında yüklendiği kimselere yakıştırdığı vasıflardan birkaçı:

Oğlan, din manyağı, şarlattan, gürûh (sürü), psikiyatrik müşahede altında tutulmaları gereken (zararlı deli), çirkef, faşizan baskı yapan (faşist), kendilerini aforoza yetkili gören (papaz), yobaz, saldırma (işini yapan saldırgan), tezvirat(ç1).

Ne kadar da masum ve nezih (!) ifadeler, değil mi?

Demek ki, bize karşı kullanılan bu ifadeleri biz de kendisi için münasip bulabilir ve icap ederse kullanabiliriz. O takdirde bir hakaret da bahis mevzuu olmaz. Zira bunlar birer hakaret ifadesi olsalardı o kullanmazdı. Üstelik bunlar ona göre hakaret sayılsalar da bu hakaretleri başkası için münasip görüp kullanabildiğine göre, başkasının da onun için layık görüp kullanması zarar etmez.

Her şeye rağmen ***o sizin için kullandı ise de siz onun için kullanmayın*** diyecek olan kibar ve son derece nezih üsluplu kardeşlerimizi belki üzeceğiz ama bunları ihtimal yeri geldikçe biz de kullanacağız. Çünkü herkesin şunu bilmesinde fayda olduğunu düşünüyoruz: Bu istimal azimet değilse de en azından bir ruhsattır. Kısasla alakalı ayetler ve hadisler bunu gösterir. Biz Müminlere göre bu ayetler, hayattaki Peygamber dışında hiçbir beşer tarafından nesh edilemez. Yani hükümlerinin müddetlerinin başta zaten bu zamana kadar olduğunu, şimdi ise Allah'ın onların hükümlerini sona erdirdiğini haber veremez. Peygamber de ahirete göçtüğüne göre artık bu, kimsenin hakkı da değil, haddi de değildir. Her ne kadar tarihsellik iddiasındakiler bu hakkın kendilerinde olduğunu iddia etseler de artık bu kapı kapalıdır. Sonra bu ayetler aslında misliyle mukabeleyi meşru kılsa da şimdiki şartlarda bu dini ortadan kaldırmak isteyen şarlatanlara karşı kullanılması yine yerine göre artık azimet haline gelmiştir.

Neyse biz, **Mustafa Öztürk Beyefendinin makalesindeki** sözlerine gelelim:

Diyor ki:

Kur'an'daki herhangi bir ayeti alay konusu yapmak küfre girmeyi muciptir. Dolayısıyla böyle bir fiilin faili düpedüz kâfirdir. Bu yazıya küfür ve kâfirlik gibi ağır bir konuyla başlamam, yaklaşık 5-10 günden bu yana sosyal medyada, ***Cennet Ayetleriyle Alay eden İlahiyat Profesörü Mustafa Öztürk*** gibi sakil bir başlıkla çok yoğun bir cemaatçi trol saldırısına ve düpedüz bir linç kampanyasına maruz kalmış olmamdır. Bu linç kampanyasını sevk ve idare eden grup, belki biraz ağır olacak ama Atasoy Müftüoğlu'nun ifadesiyle, ***psikiyatrik müşahede altında tutulmaları gereken birkaç din manyağı***dır. Bunlar din adına hemen her türlü ***şarlatanlığa*** imza atan, ama cemaat organizasyonu içinde belli bir taraftar kitlesine sahip olmanın kendilerine sağladığı baskı grubu oluşturma imkânıyla gözüne kestirdikleri herkese ***saldıran***, bu arada yetkili mercileri de kışkırtmaya çalışarak kelle avcılığı yapan bir ***güruhtur***.

Diyoruz ki:

Bir: Bu vatandaşımızın ***Kur'an'daki herhangi bir ayeti alay konusu yapmak küfre girmeyi muciptir. Dolayısıyla böyle bir fiilin faili düpedüz kâfirdir*** hükmü doğrudur. Lakin Müslümanlar tarafından okunmakta olan Mushaf'ta ayet olarak yer alan her bir metin ona göre de ayet midir, değil midir? Ayetse, onu ***alay konusu yapmak*** nedir, ne değildir? Ne zaman, hangi şartlarda, neler denirse veya yapılırsa, ayetle alay edilmiş olur? Bu ***küfür*** ve ***kâfir olmak*** kendisi için neyi ifade eder? İyi midir, kötü müdür, mühim midir, değil midir? Fikir ***özgürlüğü*** veya ***jimmastiği*** dairesinde görülebilecek sıradan bir görüş veya iş midir, değil midir? İşte bütün bunları bilmiyoruz. Ancak, ***Kur'ân Kıssalarının Dili*** namını verdiği kitabı baştan sona inkârlarla, Allah ve ayetleriyle

alaylarla doludur. Şu halde önümüzde birkaç ihtimal vardır. **Birincisi:** Bu vatandaş, **alay etme** denen işin ne demek olduğunu hakikati üzere bilmiyor ve ona dilde ve lügatlerde yer alandan başka bir mana yüklüyor. **İkincisi:** Biliyor. Ancak bu **küfrü mucip** alayları ve **düpedüz kâfir olması** onun için en basitinden, zirvesine kadar bir kusur ve ayıp değil. Aksine o bu küfrü, kendi öz irade ve ihtiyarı ile kabullenmiştir. Şimdi de yuvarlak ifadeleriyle tekıyye yaparak birilerini kandırıp atlatmaya çabalıyor. **Üçüncüsü:** Sözü ettiği bu küfürden tövbe etmiştir. Üçüncü ihtimale bir Mümin ancak sevinir. Fakat tövbesinde samimi ise bunu kendi ile baş başa kaldığı zamanda yapmanın yanında işlediği yerlerde ve bilhassa medya önünde en yüksek perdeden açıkça ilan etmesi ve **kitabına** bizzat kendisi reddiye yazması lazımdır. Bunu yapmadıkça da kimsenin kendisine inanmasını beklememelidir; ona hiçbir akıllı inanmaz.

İki: Kur'ân Kıssalarının Dili kitabından da anlaşılacağı üzere harbi bir **din manyağı** olan bu **oğlan**, kendine **ayetle alay ettin** diyenlerin, **psikiyatrik müşahede altında tutulmaları gereken** kimseler olduğunu nereden bildi? Bu **din manyağının** ayrıca bir **tıp manyağı** olmadığı nereden belli?. Sonra, **Atasoy Müftüoğlu** isimli vatandaş, bu teşhisi, hangi yetkiyle, kimler için ne gibi işleri ve halleri sebebiyle yapmıştır? Hem, dinden de tıptan da haberi olmayan öyle bir zavallının dediklerinin ne kıymeti olabilir?. Bir de, **manyakların**, akıllılara **deli** demeleri, çokça vaki ve şayi olup gülüp geçmekten başka bir muameleyi asla hak etmez. Ayrıca bu yakıştıрма yeni değil, tanıdık. Çok eskiye dayanan tarihi bir geçmişi var. Hatırlayın, müşrikler, insanların en akıllısı Efendimiz sallallahu aleyhi ve selleme **deli** vatandaşımızın ifadesiyle de **din manyağı** dememişler miydi? Tamam, birine her deli diyen **deli** olmaz. Çünkü **deli** denilen biri, gerçekte de **deli** olabilir. Lakin insafla bir bakalım ve düşünelim: İslâm'ı öğrenmek isteyenler için iki yol ve kaynak vardır. Biri, Müslümanlar ve eserleri, diğeri de Müslüman olmayan yahut yamulmuş ve sapıtmış sözüm ona Müslümanlar veya İslâm ve Kur'ân düşmanı kâfirler ve eserleri. Kimileri, **İslâm'ı, mutlaka Müslümanlardan ve kaynaklarından öğrenelim, İslâm ve Kur'ân düşmanlarının ve onların felç ettikleri yoldan çıkmışların kanalından öğrenmeyelim** diyorlar. Kimileri de **İslâm'i kanallardan ve Müslümanlardan gelen İslâm uydurma ve hurafelerle doludur, öyleyse İslâm, Müslüman olmayanlardan ve İslâm düşmanlarından yahut onların beslemeleri nifak içinde olanlardan öğrenilmelidir, objektif olanlar Müslümanlar değil onlardır** diyor ve İslâm'ı İslâm düşmanlarından öğrenip Müslümanlara pazarlıyorlar. Şimdi insafla bakıp söyleyelim, bunlardan hangileri **manyak** olmaya daha layıktır?. Bilen Allah için desin, hangileri?. Sahi, şu tarihselliği kim icat etmişti?. İslâm ve Kur'ân düşmanı oryantalistler, değil mi?. Bu ithal İslâm'ı kimler, kimlere pazarlıyor? Açık değil mi?

Üç: Bu **oğlana** bizzat kendi ifadelerinden hareketle **din manyağı** dememize takılıp kalmayın. Böyle bir tavsif zayıf bir ihtimale dayanmaktadır. Bu da sadece dini meselelerde konuşma onun haddi olmamasına rağmen, cehl-i mürekkebiyle büyük işlere dalması ve büyük laflar etmesi sebebiyledir ve belki de onun için bir iltifat olup cürmünü hafifletmektedir. Yoksa ona daha da çok yakışacak olan, başka nice vasıflar vardır. Bunun da en büyük delili, kendi kitapları ve konuşmalarıdır.

Oğlanın dediklerinden bazıları:

1- "Öte yandan İsrail oğullarını en azından belli bir dönemde cümle âleme üstün kılmış

ve bu seçkin halkını Mısırdan çıkarmak uğruna hemen her türlü şiddete başvurmuştur. Mesela Firavun ve halkının üzerine çok feci bir veba salgını salmış; Mısır topraklarını çekirge, at sineği ve kurbağa sürüleri istila etmiş; Nil nehri kan akmaya başlamıştır. Bütün ülke içinden çıkılmaz karanlığa gömülmüştür. Ülkenin dört bir yanında insanlar ve hayvanların bedenlerinde irinli çıbanlar çıkmıştır. Ayrıca Tanrı bütün Mısırlıların ilk doğan erkek çocuklarının ölümüne hükmetmiş ve sonunda Firavun ve avenesini sulara gömmüştür. Doğrusu bu Tanrı, Karen Armstrong'un ifadesiyle, '*son derece zalim, tarafgir ve katil bir tanrıdır. Orduların tanrısı, Yahava Sabaoth olarak bilinecek olan bir savaş tanrısıdır bu. Kendi gözdeleri dışında hiç kimseye küçücük bir merhamet kırıntısı taşımayan, basit bir kabile tanrısıdır.*' "

[[Öztürk'ün Dipnotu,10: Çıkış [Mısırdan çıkış], 7-14.Krş. 7.A'raf, 133-136]] [Öztürk, Kıssaların Dili:53].

Bu ibarelerden birçoğu ayet!. Onlarla dalga geçiliyor..

Oğlanın dediklerinden yine bazıları:

2- Allah'ın Mekke döneminde diğer tanrılarla **didişmeye** pek niyeti yoktu ve bu yüzden elçisine '*Sizin dininiz/inancınız size, benim dinim/inancım bana!*' demesini tembihliyor, böylece konjoktüre uygun konuşuyordu.

[Öztürk, Kıssaların Dili, 56]

Bu da Allah ve Kâfirûn suresiyle edilen alay..

Oğlanın dediklerinden yine bazıları:

3- "Birçok ayette sınıfsal çelişkiye dikkat çekmesi, ahiret inancına sıkça vurgu yapması, sevgiyi çoğaltmaya çalışması hasebiyle bir ahlak ve adalet tanrısı gibi görünen Allah, Mü'minlerin Medine'ye göç etmeleri ve orada güçlenmeleri üzerine yine konjoktüre uygun olarak savaştan söz etmeye başladı. Mü'minler ile müşrikler arasında çatışma ve şiddetin tırmanmasıyla birlikte Allah **göze göz, dişe diş** diye tabir edilen kadim savunma mekanizmasını, tarihin derinliklerinden çekip çıkardı; böylece İsa vesilesiyle bir süre uzak kaldığı savaş meydanlarına tekrar dönmüş oldu. Ancak seçkin halkının değil Arap Mü'minlerin yanında yer alan Tanrı kimi zaman kâfirleri delik deşik etmek için Mü'minlerin oklarını fırlattı; kimi zaman birkaç bin üniformalı meleği, Mü'minlere destek kuvveti olarak savaşa iştirak ettirdi; kimi zaman da Mü'minlerdeki zafiyetin ve / veya görevi savsaklamanın kötü sonuçlarını ve aynı zamanda onlara adamakıllı bir ders vermek adına kâfirlerin mızraklarına güç kattı.. Medine'ye hicretten sonra Tanrı Hicaz'da yalnız benim sözüm geçinceye dek '*kâfirleri nerede bulursanız orada haklayın!*' fermanını saldı ve bu ferman uyarınca Mü'minler vaktiyle sürgün edildikleri Mekke'yi fethettiler. Bu muzaffer dönüşle birlikte Kabe'nin sahibi Allah asırlar boyu evinde konuk etmek durumunda kaldığı diğer sözde tanrıları yerle bir etti. Hülasa kendini '**âlemlerin rabbi**' olarak tanıtan Allah gerektiğinde sosyal çevreyi dönüştürme aracı olarak, gerektiğinde de temel sosyal fikirlerin önemini gösterme aracı olarak **şiddete başvurmaktan kaçınmadı.**"

[Kıssaların Dili:56]

Bunlar da Allah'la ve birçok ayetle yapılan istihza.

Oğlanın dediklerinden yine bazıları:

4- "Vakıa, Muhammed daha çok **Eski Ahit kıssalarına, özellikle Nuh ve Tufan kıssasına başvurmuş** ve bunları -Vahiy Tarihi'nin (Heilsgeschichte) erken döneminden diğer örneklerle insicam içerisinde- nesilden nesle, kavimden kavime tekerrür eden **bir 'ilahi azap' modeli geliştirmek amacıyla kullanmıştır. Bu esnada Eski Ahit kahramanları asli hüviyetlerinden epey bir bölümünü yitirmişlerdir.** Nuh, Lut ve Musa, Muhammed'in kendi şahsının birer numunesi haline gelmişlerdir. Onların karşıtları, yani Nuh ve Lut'un kavimleri, Firavun ve Mısırlılar ise Muhammed'in çağdaşı müşrik Mekkelilerin rolünü üstlenmişlerdir. (...) **Muhammed, Kitâb-ı Mukaddes'teki malzemeyi iktibas ederken,** Eski-Ahit yazarlarının (Chronisten) edebi hikâyeciliğiyle rekabet etmek gibi bir amaç taşıymıyordu. Onun için birinci derecede söz konusu olan **'içerik'ti."**

[Öztürk, Kıssaların Dili: 72-73].

Oğlanın dediklerinden yine bazıları:

5- "Kur'ân'daki kıssaların mahiyet ve işlevi bağlamında katıldığımız bu (4. Maddedeki) görüşler..."

[Öztürk, Kıssaların Dili: 73 Ankara, 2010]

Bunlar da Kur'ân için **eskilerin uydurmalarıdır, Muhammed onu şundan bundan aldı ve çaldı** diyen müşriklerin tanıdık sözleri ve geçtikleri dalgalar..

Dört: Herzelerine karşı çıkanlara **trol** diyor. Bu kelimenin bir takım manaları varsa da bunlardan ikisi meşhur olup kullanılmaktadır: Balık ağı ve medya dilinde bir şeyler ve birileri namına bir şeyleri ve birilerini avlamakta kullanılan kimseler. Bu **din manyağı** oğlan, **cemaatçi trol saldırısına** uğradığından **ve düpedüz bir linç kampanyasından** bahsetmekle aslında kendinin **trol** vasfını gizlemeye çalışmakta ve gerçek trolün şahsı olduğunu ortaya koymaktadır. Öyle ki, şayet güzel dikkat edilirse, bu oğlan ve onun gibi düşünenlerin, Kur'ân'ın tarihselliğinin mucidi oryantalistlerin Müslümanları avlamakta kullandıkları ağlar oldukları gün gibi aşikârdır. İslâm'ın has müdafileri için **trol** yakıştırmaları yaparak, hırsızın, malını çaldığı ev sahibini gösterip **işte hırsız, yakalayın** diye bağırmasına ve bu yolla ortalıktan sıvışmaya ve tüymeye çalışmasına benzer bir şeytanlık yapmaya çaballıyor. Malum medyanın yenilerde cemaatlere karşı tezgâhladığı cadı avındaki **trol** vazifesini icra ederken bu işini bir şalla örtme gayreti gütmektedir.

Beş: Yok öyle yağma. Resmi ideoloji, medya ve politik güç rüzgârlarını arkana alıp yelkenlerini şişireceksin!. Seni dinlemeye gelen icra mevkiindeki mülki amirlerden ve politikacılardan cemaatlerin **sadece hapsedilmesini değil, boğulmasını** isteyeceksin!.

Sonra da **ayıptır, gūnahtır, yapmayın, etmeyin** gibi bazı cılız ciyaklamalara utanmadan, **linç kampanyası** yakıştırmaları yapacaksın!. Saf ve katkısız İslâmi inancı sebebi ile yatırıp boğazlamaya çalıştığın kimselerin bacak vurması ve bağırmasından şikâyet edeceksin!. Yetmemiş gibi, bir yanda utanmadan **Kemal Atatürk, laiklik ve cumhuriyet** siper ve kalkanları arkasına geçecek, onlara sığınacak, yatıp kalkıp dua edecek, ettirecek, İslâm ve Müslümanları bunlarla karşı karşıya getirme gayreti güdeceksin!. Diğer yanda da **linç**ten şikâyet edeceksin!. Namus ve mertlik denilen o nihayet mertebede değerli, ama cidden az bulunur ve senden çok uzak hasletleri hiç aklına getirmeyecek ve hesaba katmayacaksın!. Evet, evet, bunları -gözetmek şöyle dursun- asla hatırlamayacaksın bile!. Bay **oğlan**, vay be, sen neymişsin öyle!. Sahi, o bahsettiğin **linç kampanyası** işini yapan kimmiş?. Etme be **oğlan**, haya ve ayıp denen bir şey var!. Sende biraz olsun fikir namusu varsa, o **din manyağı** dediğin ve belki de gerçekte farkına varmadan övdüğün kimselerle bir celse düzenleyip kitabın üzerinde konuşma cesareti gösterirsin. Biz, din için **deli** olmayı canımıza minnet biliriz. Yeter ki, gerçek akıllılar değil de sen ve senin gibi safkan **din manyakları** bize **deli** desin. Rabbim, siz ve peşine takıldıklarınız gibi **din manyağı** olmaktan Ümmet'i korusun.

Altı: Ömrü hayatı boyu, İslâm düşmanlarının avcılığını yapan, **saldır** denildiği zaman da, hedef gösterilenlere sürüler halinde saldıran sadık avcılarının şu **saldırma** şikâyetleri hakikaten nihayet mertebede güldürücü!.

Diyor ki:

Dinî alanda kendilerine mahsus bir özel ahlak (!) yaratan bu gūruhun en son **çirkef** saldırısı, benim Kur'an'daki cennet tasvirleriyle ilgili uzunca bir konuşmamdan birkaç dakikalık bir bölümü kesip **"Mustafa Öztürk cennet ayetleriyle dalga geçti"** diye sosyal medyada tezvirat yapması ve bunun ardından da siyasi mercilere atıfla **"Bunun kellesini isteriz"** diye nara atmasıdır.. Bu gūruhun sosyal medyaya servis ettiği videokasetindeki konuşmalarım Kur'an'daki cennet tasvirlerinin son derece sathi bir tarzda anlaşılıp yorumlanmasıyla alakalıdır. Oysa söz konusu videonun devamında cennetle ilgili tasvirlerin kendi nūzul bağlamında nasıl anlaşılıp yorumlanması gerektiğine dair uzunca izahat mevcuttur. Eğer ortada bir alay söz konusuysa, bu alay Kur'an'daki cennet tasvirlerinin kendi nūzul bağlamından koparılarak son derece sathî ve zahirci yaklaşımla anlaşılıp yorumlanmasıyla alakalıdır.

Diyoruz ki:

Bir: Bu oğlanın **"Dinî alanda kendilerine mahsus bir özel ahlak (!) yaratan bu gūruh"** dediği Müslümanlar ne yaptılar da bu vasfı hak ettiler?. Onun ve yoldaşlarının açık inkâr ve alaylarına kayıtsız kalamadıkları ve üzerlerine düşen vazifenin -şartlar icabı- ancak küçük bir kısmını yerine getirdikleri için mi? Şu **yaratma** fiilinin bilhassa Türkçe'deki manası noktasında onlar **her şeyi yaratanın Allah olduğuna** inanırlar. Bay **oğlan** bu **yaratma** işini Kendini Allah'a ortak yapmaya heveslenenlerde ve O'ndan başkalarında görenlerde batıl bir isnat olarak arasın. Müslümanların da birileri gibi, **din içinde ve dışında kendilerine mahsus bir özel ahlaksızlık icat eden sürü** olmalarını mı bekliyordu? Nafile beklemesin. Müslümanlar onları -inşâallah- mutlu etmeyeceklerdir.

İki: Müslümanların Kur'ân'ı ve dinlerini müdafaa etmelerini '**çirkef saldırı**' olmakla vasfeden bu vatandaşımız, belli ki aynaya bakıyor. Dikkatle bakarsa bunu o da iyi görecektir. Bu köyde öyle, **taşların bağlanıp itlerin salındığı** şartların oluşturduğu tabloların aynen devamını artık hayal etmesin. Bunlar, açık ki, özledikleri bu manzarayı görememenin ıstırabı ile kıvranıyorlar.

Üç: Şayet, "**Uzunca bir konuşmadan birkaç dakikalık bir bölümü kesip 'Mustafa Öztürk cennet ayetleriyle dalga geçti'**" demek, bu oğlanın dediği gibi, **çirkeflik** ve **medyada tezvîrat yapmak** ise kendisi de aynı işi yapmaktadır. Öyle ya, o da gazetede ki köşesinde yani medyada hakkında yapılan uzunca bir konuşmadan yahut uzunca yazılan yazıdan sadece '**Mustafa Öztürk cennet ayetleriyle dalga geçti'** kadarını alıyor. O halde kendi hakkındaki hükmü bizzat kendi veriyor: Öztürk, **medyada tezvîrat yapan bir çirkef** olma vasfına kendini layık görüyor.

Dört: Keza, gerçekten "**Siyasi mercilerden 'Bunun kellesini isteriz' diye nara atmak**" şayet birileri aleyhine yapılan bir **çirkeflik** ve **tezvîrat** ise, **oğlan**, yine kendi hükmünü kendi verip kalemi kırıyor. Zira o, 'Kur'ân Araştırmaları Vakfı' tarafından yapılan o sözüm ona **iman** sempozyumunda aynen şöyle diyordu?:

*"Bunun için devlet büyüklerimizin bu olup biten, **ilahiyat da benim, diyanet de benim, devlet de benim, din de benim** diyen, fakat muhatap aradığınızda kim olduğu belli olmayan bu kitlelere **artık bir dur denmesi, boğulması. Zindana tıkmaması değil. Bu ülkede farklı seslerin farklı tonların farklı renklerin dinlendirilmesine mani olan bu farizan dilin artık bir son verilmesi, devletin boynunun borcudur** diye düşünüyorum."*

Böyle sözleri sarf eden demek ki, **tezvîratçı** ve **çirkef** oluyormuş. Eh, ne yapalım kendi bilir. İmanını ve insanlığını tamamen yitirmemiş olan hiç değilse biraz utanır. Bunlar görüldüğü gibi buldukları mevkilerde **bu çöplük bizim, burada ben ve benim gibi olanların dışında muhalif ses sahibi tek bir kimse ötemez** diyorlar. Asıl kendileri **ilahiyat da benim, diyanet de benim, devlet de benim, din de benim** diyorlar. Önlerine serilen imkân ve fırsatlardan tek bir Allah kuluna zerre kadar bile kaptırmak, koklatmak istemiyorlar. Konuşmalarında, konferanslarında, **sempozyumlarında** muarız ve muhalif tek bir kimseye söz vermeye asla yanaşmıyorlar. Ancak bu yaptıklarından kat kat daha hafif şeyleri başkalarına çok görüyorlar. Bütün bunlara rağmen yine de utanmadan kalkıp yukarıdaki serzenişlerde bulunuyorlar. İşbu kendinin pek beğendiği ve başkalarına layık gördüğü ifadeyle **güruhtan/sürüden** utanma nasıl bekleyelim?.

Beş: Bay oğlan, "**Bu güruhun sosyal medyaya servis ettiği videokasetindeki konuşmalarım Kur'an'daki cennet tasvirlerinin son derece sathi bir tarzda anlaşılıp yorumlanmasıyla alakalıdır**" demekle, görülüyor ki, tahlil-i murad ediyor. O videokasetini, anlatmak istediğini örtecek ve gizleyecek şekilde kırpılmışlarsa bu hakikaten çok kötü. Öyle yapılamaz. Ancak o, bu sözlerinde gerçekten dürüst ise kendisi de şikâyet ettiği beyanları kırpmadan, olduğu gibi neşretsinsin. Böylece insan olan insanlar da neyin ne olduğunu anlasınlar, fena mı?. Kaldı ki, vatandaşımız bahis mevzuu sözlerini çarpıtıyor. O, **sathiliği** ve **basitliği**, anlama ve yorumlamada değil, ayetlerin kendisinde görüyor. Şayet tekıyye yapmıyorsa, demek ki, ne dediğini anlamıyor, maksadını aşan sözler kullanıyor. Öyleyse bıraksın da, birileri onları varsın

düzeltsin.

Altı: Bay Öztürk'ün *"Oysa söz konusu videonun devamında cennetle ilgili tasvirlerin kendi nüzul bağlamında nasıl anlaşılıp yorumlanması gerektiğine dair uzunca izahat mevcuttur"* sözünden anlaşıldığına göre videosunun sonu kesilmiş. Doğrusu, ya hiç neşr edilmemeliydi veya hepsi neşr edilmeliydi. Ancak alınan kadarı maksadı anlatmaya yetiyor, diğer yerleri onu değiştirmiyor yahut kıvırtma payı mahiyetinde vesveseler ise kesmekte zarar olmaz, aksine münasip olan budur. Kaldı ki, biz onun **nüzül bağlamı** dediğini çok iyi biliyoruz. Bunların yaptıkları, ayetin hükmünün tarihe gömülmesinden başka bir şey değildir. Her devirde atın en iyi bir binek, okun yahut kılıcın veya mancınığın en gelişmiş bir silah, çadırın en modern bir mesken olarak anlaşılacağına itiraz eden yok. Bu gün onların aynısının kullanılması lazım geldiğini iddia eden gösterilemez. Bu noktada sıkıntı da utanılacak bir şey de yoktur. Bunlar dünya için böyle. Ahiret için ise çok daha başka bir mahiyettedir. Gözlerin görmediği, kulakların duymadığı ve hiçbir beşerin aklına ve hayaline gelmediği ve gelemeyeceği, muhteva, mahiyet ve şekilde.. O yüzden, yapılmak istenen asıl şeytanlık, bunlar gösterilerek, Kur'ân'ın basitleştirilmesi, ahkâmının değiştirilmesi ve böylece hükmen kaldırılmak istenmesi. Bu bilinmedik bir arzu ve talep değil. Nitekim müşrikler de **Bundan başka bir Kur'an getir yahut onu değiştir**[1] diyorlardı. Kur'ân'ı tarihin dehlizlerine atarak kaybedip yok etmek isteyen şu tarihsellik kahramanlarının selefleri kimlermiş, görüyorsunuz değil mi?

Yedi: Bay Öztürk, *"Eğer ortada bir alay söz konusuysa, bu alay Kur'an'daki cennet tasvirlerinin kendi nüzul bağlamından koparılarak son derece sathî ve zahirci yaklaşımla anlaşılıp yorumlanmasıyla alakalıdır"* sözleriyle acemice de olsa mugalata yapmaya çalışıyor. Kimse öyle **'Son derece sathî ve zahirci yaklaşımla anlayıp yorumlama'** içinde ve talebinde değil. Aksine herkes kılıcın ne demek olduğunu biliyor. Mancınığın sadece bu günkü en modern top yahut füze değil, ileride icat edilecek ve bunları da çok gerilerde bırakacak mütekâmil silah olduğunu herkes biliyor. Dolayısıyla Kur'ânı asıl **son derece sathî ve zahirci yaklaşımla anlayıp yorumlama** yapanlar, doğru anlaşılmasının birçok yönlü derin temel ve tali esasları olan bir kitabın kavranmasını tek bir ucuz sosyolojik sebep otomatiğine bağlayan tarihsellik iddiasının sahipleri ve müşterileridir.

Diyor ki:

"Ne yazık ki fikir ve düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bir toplumda yaşıyoruz. Cemil Meriç'in ifadesiyle, **'Her aydınlığı yangın sanıp koşan zavallı insanlarım, karanlığa o kadar alışmışsınız ki yıldızlar bile rahatsız ediyor sizi! Düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bu ülkede, düşünce adamı nasıl çıkar?'** İşte bu yüzden dinî alanda yeni bir fikir/görüş beyan ettiğimizde çok ağır bedeller ödemek zorunda kalıyoruz."

Diyoruz ki:

Bir: Sayın Mustafa Öztürk, **'Ne yazık ki fikir ve düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bir toplumda yaşıyoruz'** derken yine ne yazık ki doğruyu söylüyor. Ama

doğru söylemiyor. Hiç de dürüst davranmıyor. Çünkü kendisi de bir ferdi olduğu bu toplumda varlıklarını, arkasına alıp sırtını dayadığı ve yatıp kalkıp bekasına dua ettiği güçlere ve anlayışlara borçludurlar. Rol icabı şikayet eder gibi yaptığı şartlar, aslında kendisini doğuran ve büyüten, kaybetmekten korktuğu ve kendince emsalsiz olan değerler. Despotik düşünce, söz ve tavırlarına karşı en küçük bir homurdanmaya bile tahammülü olmayan bir vatandaş olarak bu sözler onun ağzına çok büyük.

İki: Cemil Meriç merhumun '*Her aydınlığı yangın sanıp koşan zavallı insanlarım, karanlığa o kadar alışmışsınız ki yıldızlar bile rahatsız ediyor sizi! Düşüncenin kuduz köpek gibi kovalandığı bu ülkede, düşünce adamı nasıl çıkar?*' şeklindeki sözleri de çok doğru. Ancak külli değil, galibî ve ekseri. Külliyyet cihetiyle de eksik. Değilse, kendisi gibi -defolu da olsa- hatırı sayılır bir mütefekkirin bu toplumda nasıl yetiştiğini anlatmakta hayli zorlanacaktır. Bir de Onun *kuduz köpek gibi kovalama* tabirinin mahiyeti, faili ve mefulü Öztürk'ünkinden tamamen ayrı ve hatta birbirine taban tabana zıt. Birinin şikâyet ettiği, diğeri aradığı..

Üç: Vakıa, bazı düşünceler de vardır ki, onlar hakikaten kuduz mikrobu. Sahipleri de *kuduz köpek gibi* değil, harbiden kuduz köpek. Hatta çok daha beter.. Gibisi fazla. Bunların olduğu gibi korunması değil, tedavisi, mümkün değilse itlafı lazım. Cemil Meriç'in dediği ise, kuduz köpek olmadığı halde geri zekâlılarca öyle sayılanlar. Açıktır ki, Öztürk, meseleyi içinden çıkılmaz bir şekilde karıştırıyor. Gerçekten kuduz köpekten fena olanları, kuduz köpek olmayıp da öyle sanılanlarla yer değiştiriyor.

Dört: Öztürk, '*İşte bu yüzden dinî alanda yeni bir fikir/görüş beyan ettiğimizde çok ağır bedeller ödemek zorunda kalıyoruz*' sözüyle erbabı fikri sadece güldürüyor. Hangi fikri varmış ve onu beyan etmiş de kendini fasulye gibi nimetten sayıyor? İşleri koca şairin bir başka münasebetle sarf ettiği ifadesiyle *fikir fahişeliğinden* başka bir şey olmayan oryantalistlerin müstahdemleri ve paspasçıları, hangi fikirden söz edebilirler?!. Sahibi olduğu anlayış sayesinde durmadan terfii rütbe ile taltif edilen bu vatandaş hangi *bedel ödemekten* söz ediyor? Dünyalık olarak kazanmak istedikleri için İslâm'ını, hatta imanını pazarlamaktan başka. Fikri kim yitirmiş de bu beyler bulmuş?! Lütfen güldürmeyin!.

Diyor ki:

Öte yandan, FETÖ gibi bir püsküllü beladan kurtulduk diye sevinirken, bu beladan boşalan yeri başka başka müesses yapıların doldurduğuna tanık oluyoruz. Bu yapılar "*İman sempozyumu*"ndan "*Mâtürîdî sempozyumu*"na kadar dinî ilimler sahasındaki hemen her faaliyete mutlaka bir kulp takmayı ve kendilerinden olmayan herkesi sapkınlıkla yaftalamayı kendilerine vazife edinmiş görünüyorlar. Fakat saldırdıkları her insana ve/veya gruba -en son şahsıma yönelik saldırılarında olduğu gibi- mertçe davranmıyorlar. Zira bir-iki saatlik konuşmanın içinden bir-iki dakikalık bir bölümü kesip bunun üzerinden tezvirat yapıyorlar.

Diyoruz ki:

Bir: Öztürk, *'Öte yandan, FETÖ gibi bir püsküllü beladan kurtulduk diye sevinirken, bu beladan boşalan yeri başka başka müesses yapıların doldurduğuna tanık oluyoruz'* derken de kandırmaca ve şaşırtmaca yapıyor. Bir proje olarak İslâm'ı -genleriyle oynayarak- kendi içinde tebdil, tağyir, tahrif ve tahrip ederek yok etmeye çalışan Vatikan'ın iki mühim müessesesi **oryantalistliğin** ve onun yine bir alt müessesesi olan **diyalog konseyinin** iki şövalyesinin birbirlerine karşı yapacakları atışlar ancak rol yahut akıl hafifliği icabı olabilir. Ortada hafif akıllılık ve beyinsizlik veya çıkar savaşı yahut da her ikisi yoksa tabii. Öztürk, galiba boş kaldığını iddia ettiği veya gerçekten öyle sandığı, belki de bildiği yeri kendilerinin doldurma arzu ve iştiaqları varken aynı anlayışın değişik versiyonuna sahip olan başka birilerinin doldurma gayretlerinden belli ki, rahatsız. Bunun altında, -dediğimiz gibi- bir şike yatabileceği gibi çocuksuluk da bulunabilir.

İki: Öztürk'teki şu muazzam(!) Türkçeye bakın!. **Müesses yapılar!** Vasıf terkibi. Oysa müesses, yapı, yapı da müesses demek.. Biri Türkçeleşmiş Arapça, diğeri de uydurukça olan iki kelime. Bu terkip, şu bir şeyleri anlatan **Bâbı Âli'nin yüksek kapısından mürur edip geçer iken yek bir atlı tesadüfen rast geldi** şeklindeki yakıştırmaya cümlesi gibi bir şey.

Üç: Öztürk, *'Bu yapılar "İman sempozyumu"ndan "Mâtürîdî sempozyumu"na kadar dinî ilimler sahasındaki hemen her faaliyete mutlaka bir kulp takmayı ve kendilerinden olmayan herkesi sapkınlıkla yaftalamayı kendilerine vazife edinmiş görünüyorlar'* ifadeleriyle, bir şeyleri gözlerden kaçırmak istiyor gibi. Bu sözü edilen faaliyetlerin din ile alakası, onu tahriften ve tahripten başka bir şey değil. Kulpları orijinal. Sonradan takma falan değil. Sonra öyle, **yaftalama** diye bir şey de yok. Sadece, öz sahipleri tarafından asılan yaftayı okuma var. O yüzden onlara karşı çıkma, **yaftalama** ve **sapıtmış olmakla suçlama** değil, yazılana tercüman olma.

Dört: Bunlara yapılanda gerçekten bir **namertlik** var mı bilmiyorum. Ama doğrusu, iradi ve ihtiyari hayatlarını namertlik mihveri üzerinde kuranların mertlikten dem vurmaları çok abes ve gülünç bir şey..

Beş: *"Bir-iki saatlik konuşmanın içinden bir-iki dakikalık bir bölümü kesmek"* şayet **"tezvirat yapmak"** ise, ya sokak çocuklarının köpek taşlamasına benzer bir şekilde taşıdığı kimselerin uzun sözlerinden bir veya birkaç cümleyi alarak onlara demediğini bırakmamak ne oluyor?. Kendisi tenkit ettiklerinin sözlerini tamamıyla alıp da mı onları tezyif ediyor? Unutmamalıdır ki, **mutaffif** olmamak, yani sahtekâr tüccarların has vasfı olan **çifte terazili** olmayı bırakmak, sadece Müslüman olmanın değil, insanlığın da icaplarındandır.

Diyor ki:

Bu ülkenin dinî ilimler alanına belli bir dinî grup ya da cemaatin yön verme iradesi sergilemesi ve kendilerini cümle âleme nizam vermeye salâhiyetli görmesi hakikaten çok acıdır. Bu faşizan baskıya artık bir dur denilmesi lazımdır. Dinî alandaki tezviratlar ve linç kampanyalarının sona ermesi için benim kellem kopacaksa, varsın feda olsun; ama yeter ki bu ülke kendilerini aforoza yetkili gören zevatın tasallutundan

kurtulsun. Aksi halde Amerika'nın Vahşi Batı'sındaki kovboy düzeni gibi "kim kimin hakkından gelirse" şeklindeki bir toplumsal vasatta yaşamaya mecbur kalmak kaçınılmaz olur.

Diyoruz ki:

Bir: Öztürk'ün, '*Bu ülkenin dinî ilimler alanına belli bir dinî grup ya da cemaatin yön verme iradesi sergilemesi ve kendilerini cümle âleme nizam vermeye salâhiyetli görmesi hakikaten çok acıdır*' ifadeleri de hakikaten doğru. Amma velakin o, bu **acı** işi, sadece ve sadece kendi inhisarlarında gördüğünden -kısmen de olsa- başka birileriyle paylaşmaya şiddetle karşı olmanın tevhit ettiği infial içinde kıvrılmaktadır. Olur mu, canım?! Sadece bu beylerin, **kendilerini cümle âleme nizam vermeye salâhiyetli görmesi** varken kimin haddine bu işe soyunmak?. Bunlarınki, aynı anda hem gülünecek hem de ağlanacak bir infial. Üstelik gerçek ilim sahipleri, ilim yerine filim ikame etmek isteyen hokkabazlara hiç mi bir şey diyemeyecek?

İki: Öztürk'ün sözünü ettiği ve hem söz, hem de iş cihetiyle kimlerin gayri meşru çocuğu olarak doğduğu malum olan şu **faşizan baskı** alçaklığını hangi müptezeller, kimlere yapıyormuş?. İş nasıl da tersine makûs hale getiriyor!. Hizmetinde olduğu ve bekalarına yatıp kalkıp dua ettiği sistemlerin has elemanlarının has vasfını kimlere nasıl yakıştıyor, görüyorsunuz, değil mi? Kendilerini saat ceplerinden çıkarabilecek olan ilim ve edep ehline kendilerine tahsis edilen mahfillerde bir cümlelik de olsa konuşma hakkı tanımama bir yana iki kelam etmek isteyenlerin analarından emdikleri sütü burunlarından getiren zorbalardan şu **faşizan baskıdan** şikâyet etmeleri ne kadar da saçma, değil mi?. Bu faşizan baskı tabirine biz bilhassa seksen öncesi çok duyduk. Kulaklarımızın zarları bu sedalarla adeta patlıyordu. Bu tabir, kimlerin nakaratı idi biliyor musunuz? Fırsat eline geçtiği zaman kimseye -bırakın söz hakkını- hayat hakkı bile tanımayan sosyalistlerin. Doğru, bu zorbalıklara **artık bir dur denilmesi lazımdır**. Mûcebince amel oluna.

Üç: Vatandaşımızın '*Dinî alandaki tezvîratlar ve linç kampanyalarının sona ermesi için benim kellem kopacaksa, varsın feda olsun; ama yeter ki bu ülke kendilerini aforoza yetkili gören zevatın tasallutundan kurtulsun*' sözüne gelince. Bu **tezvîratlar ve linç kampanyalarının sona ermesi için** öyle bir kellenin koparılması yetmez. İhtimal, birçok kellelerin koparılmasına hacet var. Lakin rahat olsun, karşılarında onlara bunu yapacak ne kafaya, ne düşünceye ne de güce sahip olan yok. Tam aksine siyasetinden, akademik ve diğer sosyal çevrelere varıncaya kadar rüzgârlar hep onların arkasından esiyor. Sonra bu **aforoz ve aforoza yetkili görme** işleri de kendilerinin hizmetlerinde buldukları oryantalistlerin dini kültürlerinin mahsulatındandır. Onları boşu boşuna kendilerinden başkalarına, hasımlarına yamamaya çabalamasınlar.

Dört: Öztürk'ün, '*Aksi halde Amerika'nın Vahşi Batı'sındaki kovboy düzeni gibi "kim kimin hakkından gelirse" şeklindeki bir toplumsal vasatta yaşamaya mecbur kalmak kaçınılmaz olur*' sözü, fikri asılsızlığı yanında birkaç yanlış daha bulundurmaktadır:

Önce, doğru olan terkip, **Amerika'nın Vahşi Batı'sı** değil, **Vahşi Batı'nın Amerika'sı**. Sonra, böyle **bir toplumsal vasatta yaşamaya mecbur kalmanın kaçınılmaz olması** değil,

böyle bir toplumsal vasatta yaşamaktan kurtulamamanın, mecburi olması. Ayrıca **meccur kalmanın kaçınılmaz olması** tabiri de evlere şenlik bir ifade. **Mecbur kalma** tıpatıp **kaçınılmaz olma**, yine **kaçınılmaz olma** da aynen **meccur kalma** demektir. Birincisi, Türkçeleşmiş bir Arapça kelime ile Türkçe bir kelimedenden müteşekkil mastar manasında iki kelime, ikincisi de bunun uydurukça karşılığı.

Beş: Üstelik bunların, kaybetmekten korktukları saltanatlarında, **kim kimin hakkından gelirse** terkihiyle ifade **edilebilecek taraflar arasında bulunan bir orantı** bile yok. Aksine, gücü elinde bulunduran zalim zorbaların ayaklarının altına alıp ezmekte, hatta kesip itlaf etmekte oldukları kimselerin bacak vurup bağırmasından ve can havliyle bir yerlerini cırmalamalarından şikâyet etmeleri var. Hep ezilip yok edilmeye çalışılan mazlumların hakkından gelen zalimler var. Güya uyanıklık yapıp iş tersine çevrilmek istenmektedir.

Diyor ki:

Gelgelelim, Kur'an'ın cennet tasvirinin nasıl anlaşılması gerektiğine, bu konuyu kısaca izah etmek gerekirse, sözgelimi Fâtır suresi 33. ayette cennetliklerin altın bilezikler ve incilerle süslenip ipek elbise giyecekleri bildirilir. **İmâm Mâtürîdî** bir Türk müfessir olarak erkeklerin bu gibi şeylerden pek hoşlanmadığını; fakat söz konusu takıların Araplar için çok cazip şeyler olarak algılandığını söyler. **Mâtürîdî** bunu söylerken acaba cennet ayetleriyle alay mı etmiş olmaktadır? Kanaatimce, **Mâtürîdî**'nin kendi kültür dünyasından hareketle ürettiği bu yorum doğru olmakla birlikte, nakıstır. Esasen ayetteki tasvir, müminlerin cennette adeta krallar gibi ağır lanacaklarını anlatır. Çünkü Kur'an'ın indiği dönemde altın, inci gibi takılar kralların giyim kuşam tarzına özgüdür ki bu husus **İbnü'l-Cevzî** gibi bazı müfessirlerce de açıkça vurgulanır.

Diyoruz ki:

Bir: Öztürk, 'Sözgelimi Fâtır suresi 33. ayette cennetliklerin altın bilezikler ve incilerle süslenip ipek elbise giyecekleri bildirilir. **İmâm Mâtürîdî** bir Türk müfessir olarak erkeklerin bu gibi şeylerden pek hoşlanmadığını; fakat söz konusu takıların Araplar için çok cazip şeyler olarak algılandığını söyler" derken çarpıtma ve ilim hıyaneti yapıyor. **Mâtürîdî**'nin sözünün sonunu keserek esas mütalaasını makaslama suretiyle gözlerden kaçırıyor.

Evvela dediklerini görelim.

İmâm Mâtürîdî, şöyle demişti:

"(Allah bu ayette) Orada (cennette) altın ve inci ile süslenmeyi ve ipek giymeyi zikretti. Hâlbuki erkekler bu dünyada bunları süs olarak takmaya ve ipek giymeye rağbet etmezler. Şu kadar var ki, Arapların bu sözü edilene (süslenmeye ve elbise giymeye) rağbetinin olması başka. O yüzden onlara bunlar vaat edildi ve bunlara teşvik edildiler. Bunlar da zikredilen, çadırlar, kubbeler ve çardaklardır. Bunlar, zaruret halinde ve seferlerde ve yer darlığı zamanında evlerin ve odaların bulunmadığı anda kullanılır. Zaruret olmadığı ve başkaları bulunduğu zamanlarda ise bunlar

kullanılmazlar. Fakat bunlar, onlara, şunlara fazla rağbetleri olduğundan çıkarıldı (ve vaat edildi.) Görmüyor musun, onlar, '**O'na altın bilezikler verilseydi ya**' dediler. Bunu, altın bileziğe olan aşırı rağbetleri yüzünden söylediler.

Yahut da bu (söz), onlara cennette söylenecektir. Altını, gümüşü ve ipeği kast ediyorum.

(Rabbimizin) bu sözünü ettikleri, hakikatte hiçbir şekilde (dünyada) görülmekte olan yahut cevherde ona mümasil (onun gibi olan) şeyler cinsinden değildir. İsim benzerliğinden başka.

Çünkü haberde rivayet edildiğine göre,

Cennette, hiçbir gözün görmediği, hiçbir kulağın duymadığı ve hiçbir beşerin kalbine düşmeyen yahut anlatıldığına göre hayal ve hatırına gelmeyen şeyler vardır.[2]

Ve yine anlatıldığına göre,

Cennetteki şeyler dünyadakine benzemez yahut isim dışında ona uymaz.

Yahut buna benzer bir söz söylenmiştir." [3]

Buna göre bu metinde:

1- Görüldüğü gibi, o tarihteki hiç değilse Arap olmayan erkeklerin iltifat ve rağbet etmedikleri, ama açıkça ifade edildiğine göre Arapların ve sözün gelişinden anlaşıldığı üzere kadınların sevdikleri süs eşyaları ve elbiselerden bahsediliyor.

0 halde **İmâm Mâtürîdî**, evvela -iddia edilenin tam aksine- cennetliklere, erkeklerin rağbet etmediği bir şeyin vaat edildiğini söylüyor. Daha sonra da bir istisnadan yani şöyle de denilebileceğinden söz ediyor. Bu noktada **böyle de düşünülebileceğini** ortaya atıyor. 0 zamanın tarihine atıfta bulunmuyor.

Öyleyse bu tarihsellik iddiasındakiler, bir de Kur'ân'ın coğrafi olması, yani âlemşümul/evrensel değil de mahalli olma iddiasını mı ileri sürüyorlar?. Çünkü tarihsellik için delil diye ileri sürdükleri malzeme, anlayış bozuklukları ile çürütülmekle ancak mahalli olmaya yarar. Usul-i fıkıh tabiriyle, **delilleri, davalarından tehallüf etmekte**, başka bir ifadeyle de **iddialarını ispata yetmemekte** ve başka bir istikameti göstermektedir. Diğer bir uydurma tabirle bunlar, basbayağı **coğrafyasallık** yani **coğrâfîlik** iddiası gütmektedirler. Tıpkı, **İslâm sadece Arapların dinidir** diyen bir Yahudi taifesi gibi.

2- Ancak, insafla bakılır ve düşünülürse, görülecektir ki: Bunları sevenler de sevmeyenler de, her kavimde bu dinin geldiği tarihte de vardı, bu gün de var. Erkek olsun, kadın olsun, altın, gümüş veya bir başka değerli taş, maden ve maddelerden yapılma kolye, küpe ve bileziğe benzer künye takanlar ve takmayanlar, dün de vardı bu gün de. Tacı ve tahtı sevenler ve sevmeyenler, o gün de vardı, bu gün de. Sözü edilen

krallar gibi yaşamayı seven ve arzu edenler o gün de vardı, bu gün de. İsteyen ve bulup takınanlar mesrur, bulamayıp takınamayanlar ise mahzun olurlarken, hangi kavimde olurlarsa olsunlar bunlara nefret gözüyle bakanlar da hayli miktarda bulunur. Bununla beraber o günün Arab kavminde çokları tarafından sevilen ve takılan **hizma** ve **halhal**, ne Kur'ân'da, ne de Sünnette cennetliklere vaat edilmemiştir. Ancak cennette verileceği vaat edilen bu süs eşyaları ve elbiseler dünyada Mümin erkeklere aynı tarihte ve her coğrafyada yasaklanmıştır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem başta olmak üzere, gözünü ahirete diken her aklı başında Mü'min bunları dünyada asla sevmeyi ve sevmeyi. Ne var ki, **varsa yoksa dünya** diyenlerin ve imanını ve ameli zayıf olan Müminlerin çoğu bunları dün de seviyordu bu gün de.

3- Sözlerinin sonunda ise **cennette verileceği vaat edilen bu şeylerin aslında dünyadakilerle isim benzerliğinden başka hiçbir ortak yanının bulunmadığını** da söylüyor.

İki: Şu halde **İmâm Mâtürîdî**, ayetlerle asla alay etmedi. Ama **beni ırmaklar ve akarsular, yeşillikler, şu, bu süsler ve benzeri cennet tasvirleri cezbetmiyor** diyenler, aklı gözünde olanlar, sırf gözünün önündekileri gören, gördükleri şayet olsa ona saldıran, sopsaysa kaçan öküzler, şahidi gaibe kıyaslayan eblehler, evet bütün bunlar ayetlerin cennet tasvirlerini, dolayısıyla da ayetleri istihfaf etmekle onlarla dalga geçiyorlar. Cennette verileceği vaat edilen bunların ve sair nimetlerin, dünyadaki kısmen şekli benzerleri ile isim benzerliği dışında hiçbir ortak yanları olmadığına inanalar, naylon bebekle gerçek bebek arasındaki farkın bile onlar arasındaki farkı anlatmaya yetmeyeceğine iman eden Müminlerin önde gidenlerinden biri olan **İmâm Mâtürîdî** ayetlerle alay etmedi. Ama istihfaf ve istihza edenler, onlarla alay etti.

Üç: **Ebü'l-Ferec İbnü'l-Cevzî** de şöyle diyordu:

"Müfessirler dediler ki:

Padişahlar dünyada ellere bilezikler taktıkları ve başlara taşlar koydukları için Allah Teâlâ da bunları cennet ehline vermiştir."[\[4\]](#)

Allah Teâlâ zalim kralların, haksızlıklarla, kanla, hicranla dolu olan zalimane hayatlarını asla ve asla cennetliklere vadetmedi. Asla **sizi cennette krallar gibi yaşatacağım** demedi. Halkın rahat ve müreffeh bir hayattan kinaye olarak düşünmeden kullandığı bu tabiri Allaha yakıştırmak ayrı bir densizliktir. Evet, O, cennetlikleri görülmedik, duyulmadık, hayal bile edilmedik, nimetler, rahat, eğlence ve sevinç içinde yaşatacak. Ama onlara kralların başkalarının sırtları, hatta cesetleri ve kuru kafaları kurdukları saltanatı vereceğini vaat etmedi. Bu gibi tabirler, artistik laflar edeyim derken yenen naneler. En iyimser ifadeyle maksadını aşan laflar.

İbnu'l-Cevzî'nin ifadeleri ile bu saçma tabirin hiçbir alakası yoktur. Ayrıca bunda tarihsellik iddiasını ileri sürenler için tutunulacak hiçbir yan ve kulp da mevcut değildir. Zira mükâfat olarak tabiatıyla insanların en çok değer verdikleri şeylerden bahsedilecektir. Şu kadar var ki, bunlar -yukarıda da tekrar tekrar ifade edildiği

gibi- her ne kadar görünürde dünyadakine şeklen benzeseler de mahiyet ve keyfiyet bakımından onlardan tamamen farklıdırlar. Kaldı ki, şu anda bulunan en değerli şeyler, belki ileriki tarihlerde kazanacakları hallerine göre kuvvetle muhtemel çok değersiz görüleceklerdir. Lakin faraza böyle olsalar bile, taşıdıkları ve asılda temsil ettikleri manalar bakımından farksızdırlar. Çünkü insanların hissiyatları, insan olmaları haysiyeti ile temelde aynı mana ve ruhu taşımakta olduğu gibi kullandıkları maddi ve manevi eşya temsil ettikleri değerler bakımından farklı değildirler. Hatta denilebilir ki, mesela bu günkü taşlar geçmişin taşları yanında değersiz bile sayılabilir. Bunu sadece antikalık ve tarihi olma merak ve hasreti ile anlatmak da kâfi değildir.

Diyor ki:

Kur'an'da cennetle ilgili olarak **selam**dan da söz edilir. Selam bugünkü anlamıyla cennet mükâfatı olarak algılanacak bir şey değildir. Fakat Mekke döneminde yoğun baskı, tehdit ve şiddet altında yaşayan sahabenin durumu dikkate alındığında, **selam** kelimesinin **her türlü endişe ve korkudan emin ve esenlik içinde olmak** manasında ne kadar önemli ve değerli bir vaat olduğu anlaşılır.

Diyoruz ki:

Evet, cennet her şeyiyle hayallerin bile ulaşamayacağı zirvelerde bir **selamet yurdu**dur. Ancak bu **selam**, o manayı vadeden ayette geçen açık ifadesiyle bir **söz**dür. Ayrıca ayetin siyak ve sibakı da bunu gösterir. Ondaki ((قِيلَ إِنَّ سَلَامًا لَّكَ سَلَامًا مِّنَ اللَّهِ وَرَحْمَةً مِّنْهُ)) /'ancak selam, selam olan bir söz müstesna' istisna şeklindeki haber bu selamın mezkûr manada bir **söz** olduğunu göstermektedir. Bu **söz** dünyada da muhataba selam veren tarafından vaat edilen bir itimadı ve Allah'ın onu **her türlü zorluk, korku ve sıkıntıdan kurtarması** duasını bulundurmaktadır. Bu **söz**, -cahiller anlamıyor ve bilmiyorsa da- dünyada da aslında aynı manayı ifade eder. Her ne kadar miktar ve keyfiyeti itibariyle cennettekiyle aralarında hayal bile edilemeyecek kadar çok büyük fark varsa da. Bir de bu, dünyada sadece Mekke dönemi için değil, Medine dönemi için de aynen son derece mühim idi. Hâsılı, selam dünyada da ahirette de itimat ve **selamet vadi**dir. Selam, cennette de, Mekke devrinde de, Medine'de de, bu gün de aslı bakımından aynı manayı ifade eder. Bu gün alışkanlık sebebiyle manası artık hatırlanmaz hale geldi ve refleks halini aldı ise de bildiğimiz bir selamet vadi'dir. Ancak, ilim sahipleri ve akıllılar iyi bilirler ki, kulların **dünyadaki dünya sıkıntısı ve darlıklarından kurtulma vadi** ile Allah'ın, melek diliyle ahirette yapacağı oranın dertlerinden, sıkıntılarında ve zorluklarından kurtulma vadi arasında asla kıyas kabul etmeyecek kadar ziyade mahiyet ve keyfiyet farkı vardır. Hem bunun, **tarihsellik iblisliği** ile uzaktan yakından hiçbir alakası olmadığı gibi, iddia edilenin aksi bir mana taşıdığı da açıktır. Dolayısıyla şu sergilenmek istenen çokbilmişliklere hiç ama hiç lüzum yoktur.

Diyor ki:

Sonuç olarak cennetle ilgili ayetleri kendi nüzul bağlamında geniş bir bakış açısıyla anlayıp yorumlamak lazımdır. Aksi halde Yunus Emre'nin "**Cennet cennet dedikleri bir ev**

ile birkaç huri isteyene virgil anı bana seni gerek seni” şeklindeki ifadelerini, *“Cennet hakkında dedikleri kelime-i şeniâ küfr-i sarihtir; katilleri mübahtır”* şeklinde bir yobazlıkla karşılaşmak mukadder olur ki bugün şahit olduğumuz durum da tam olarak budur.

Diyoruz ki:

Bir: Evet, her ayette olduğu gibi, cennetle alakalı ayetlerde de elbette hem sebebi nüzul, hem diğer lüzumlu ilmi ölçüler dairesinden taşmayacak ve aşmayacak şekilde en geniş bir biçimde anlaşılacak, tefsir ve tevil edilecek. Gerçek manaları hem budanmayacak, hem de onlara ilavelerde bulunulmayacak. Şimdikilerin yaptıkları gibi şişen karınlarının şişliklerini giderip rahatlama mahiyet ve muhtevasında gelişi güzel sözler sarf edilmeyecek, konuşulmayacak.

İki: Evvela bu ifadelerin, Yunus Emre’ye ait olmadığı söylenmektedir. Değilse, onları kendinde bulunmadığı bir halde dediği yahut bunların **Allah’ın rızasınının her şeyden daha büyük olduğunu anlatma** sadedinde sarf edilen ama maksadını aşan zahiri küfre sokan sözler olduğu açıktır. Evet, **Cennet hakkında dedikleri kelime-i şeniâ küfr-i sarihtir; katilleri mübahtır** fetvası, teville mecalin bulunmadığı yahut kalmadığı şartlar ve şahıslar için doğrudur. Nasıl böyle olmaz ki?!. Allah cennet için hem **ecr-i azim**[5] ve **müşabaka ederek cennete koşturun**[6] diyecek ve **ona çağıracak**,[7] hem, de Müslüman olan birileri onu hafife alacak ve Müslüman kalacak, bu denli bir maskaralık düşünülemez. Böyle bir yağma ve saçma olamaz. Dolayısıyla asıl **yobazlık** bu inanç değil, onu yobazlık görmektir.

[Öztürk, Kıssaların Dili: 73 Ankara, 2010]

Hâsılı:

Tarihselliğin kendi içindeki en büyük tezatlarından biri de İslâm’ın doğuş tarihinin kavim ve insanların kahır ekseriyetinin inanç, hayat felsefe ve değerlerini, renklerini, boyalarını ve bütün bunların simgesi olan putlarını -tabiri yerindeyse- on derecelik bir zelzeleyle sarsarak yıkıp yerle bir eden, nübüvvetten kalma bir takım ufak tefek doğru kırıntılarını ayıklamak bir yana bırakılırsa bu sayılanları külliyen silip süpüren bir Kitaba tarihselliği yakıştırama saçmalığı.. Hakikaten yüze göze bulaştırılan acemice bir komedi..

Son sözümüz yine salat u selam, son duamız da âlemlerin Rabbine hamd etmektir.

HÜSEYİN AVNÎ

29/Rebîu’l-Evvel/1440

7/Aralık/2018

İZMİR

[1] Yunus:15

[2] Bu ibare, İmam Buhârî'nin (3244) ve başkalarının rivayet ettikleri bir kudsi hadisin Mâtürîdî'nin kendi ifadeleriyle naklettiği şeklidir. Keza, ikinci rivayet de kendi lafzıyla yaptığı bir nakildir.

[3] İmam Mâtürîdî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm (4/182-183), Müssetü'r-Risâle, Nâşirûn, 1. Baskı, 1425

ذكر التحلي فيها بالذهب واللؤلؤ ولبس الحرير * وليس للرجال رغبة في هذه الدنيا في التحلي بذلك ولا لبس الحرير * اللهم إلا أن يكون للعرب رغبة فيما ذكر * فخرج الوعد لهم بذلك والترغيب في ذلك * وهو ما ذكر من الخيام فيها والقباب والغرفات * وذلك أشياء تستعمل في حال الضرورة في الأسفار * وعند عدم غيره من المنازل والغرف عند ضيق المكان * فأما في حال الاختيار ووجود غيره فلا * لكنه خرج ذلك لهم لما لهم في ذلك من فضل رغبة * ألا ترى أنهم قالوا فَلَا وَلاَ أَلْقِيَ عَلَيْهِ سَوْرَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ * ذكروا ذلك لما لذلك عندهم فضل قدر ومنزلة ورغبة في ذلك * أو يذكر هذا لهم في الجنة * أعني الذهب والفضة والحرير * وما ذكر ليس على أن هذا مما يشاد به بحاله أو يماثله في الجوهر على التحقيق سوى موافقة الاسم * لما روي في الخبر أن فيها يعني في الجنة ما لا عين رأت ولا أذن سمعت ولا خطر على قلب بشر أو بال بشر على ما ذكر * وما ذكر أيضًا أن ما في الجنة لا يشبه ما في الدنيا أو لا يوافقها إلا في الاسم أو كلام نحو هذا * واللَّهِ أَعْلَمُ

[4] İbnu'l-Cevzî, Zâdü'l-Mesîr, Kehf suresi, 31. ayetin tefsiri.

قال المفسرون لما كانت الملوك تلبس في الدنيا الأساور في اليد والتيجان على الرؤوس جعل الله تعالى ذلك لأهل الجنة

[5] Âli İmrân:172,179, Enfal: 28, Tevbe:22,Teğâbun:15

[6] Âli İmrân:133, Hadîd:21

[7] En'âm:127, Yûnus:25